

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 89.705 van 19 september 2000

A. 66.773/VIII-908

In zake : **LECOCQ** Eric,
Quai des Salines 21
7500 Doornik,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 18 september 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Eric LECOCQ de nietigverklaring van de volgende beslissingen vordert, die vervat zijn in de nota JSP-A/ALIM/O-P 42176 van 25 september 1995 :

1. verlies van de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier;
2. verbreking van zijn indienstneming als kandidaat-beroepsofficier op 16 oktober 1995;
3. verlies van de graden verleend bij wege van aanstelling;
4. afwijzing van het verzoek om reclassering in de hoedanigheid van aanvullingsofficier;
5. wederopneming in de wervingsreserve als dienstplichtige en administratieve overgang naar het CRS/Div MIL/Afdeling Stamboekuittreksels;

Gelet op de arresten nrs. 78.995 en 79.001 van 26 februari 1999 waarbij de uitspraak wordt uitgesteld;

Gelet op arrest nr. 64/2000 van 30 mei 2000 van het Arbitragehof;

Gelet op de beschikking van 28 juni 2000 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 15 september 2000;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, loco Mr. VANDE CASTEELE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van kapitein-commandant MEYUS, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de toedracht van de zaak uiteengezet is in de arresten nrs. 78.995 en 79.001 van 26 februari 1999;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan :

" Onwettige motieven en machtsoverschrijding (1ste onderdeel)

Toepassing van de exceptie van onwettigheid (Gec.G.W., art. 159, (voorheen art. 107)) ten aanzien van de beslissing van de deliberatiecommissie van de K.M.S. van 3 juli 1995 (2de onderdeel)” :

dat hij in hoofdzaak betoogt dat er met de omstreden beslissingen “dus van uitgegaan wordt dat deze eerste beslissing van 3 juli 1995 wettig is. Doordat deze onwettig is, is er machtsoverschrijding : deze machtsoverschrijding tast de geldigheid aan van de motieven van de latere beslissingen, die steunen op die eerste beslissing met individuele strekking”;

Overwegende dat bij arrest nr. 89.704 van heden het beroep dat verzoeker tegen de beslissing van de deliberatiecommissie van de Koninklijke Militaire School (KMS) had ingesteld, wordt verworpen; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan onwettige motivering en tegenstrijdigheid in de motieven, schending van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende de werving en de vorming van de kandidaat-militairen van het actief kader, en schending van het recht om gehoord te worden en van het recht van verdediging; dat hij aanvoert dat zijn verzoek om reclassering verworpen is wegens zijn zwak studierendement, terwijl het onvoldoende schoolresultaat geen wettig motief is op basis waarvan reclassering kan worden geweigerd, maar daarentegen een motief is om reclassering toe te staan; dat

hij voorts stelt dat de bestreden beslissingen een significante weerslag hebben op zijn statuut, zodanig dat hij had moeten worden gehoord en zich had moeten kunnen verdedigen;

Overwegende dat het middel feitelijke grondslag mist in zoverre het gericht is tegen een advies dat niet in aanmerking genomen is; dat de argumentatie van verzoeker volgens welke hij in de formatie van het aanvullingspersoneel van de Zeemacht de betrekking had kunnen vervullen die hij had moeten vervullen als lid van het beroepspersoneel, niet in aanmerking kan worden genomen; dat immers de werving van aanvullingsofficieren tot doel heeft het wervingstekort van beroepsofficieren weg te werken door rekening te houden met de kaderbehoeften, die variëren in de tijd; dat verzoeker geenszins aantoont dat de in aanmerking te nemen gegevens identiek zouden zijn gebleven vanaf het ogenblik waarop hij bij promotie 132 TAW is ingedeeld;

Overwegende, bovendien, dat het middel in rechte faalt in zoverre het ontleend is aan de omstandigheid dat verzoeker niet gehoord is; dat de bestreden handelingen niet gesteld zijn wegens het gedrag van de betrokkene, maar om redenen die verband houden met de behoeften van de krijgsmacht; dat het middel niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan “exceptie van onbevoegdheid, juncto schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 (betreffende) de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”; dat hij aanvoert dat “met de uitdrukkelijke motivering, die verzoeker ter kennis gebracht is, niet kan worden nagegaan welke overheid de omstreden beslissingen eigenlijk heeft uitgesproken, met inbegrip van bijvoorbeeld de afwijzing van het verzoek om reclassering van verzoeker als KGO”; dat hij voorts stelt dat alleen de Koning hem de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier kon ontnemen en dat Hij, doordat Hij slechts een beperkte uitvoeringsbevoegdheid heeft wat het statuut van de militairen betreft, geen algemene regels zou kunnen uitvaardigen die hem ervan vrijstelden zelf de graden toe te kennen of te ontnemen;

Overwegende dat, met toepassing van artikel 25 van de wet van 21 december 1990 houdende statuut van de kandidaat-militairen van het actief kader, de hoedanigheid van kandidaat van rechtswege ontnomen is aan verzoeker wanneer hij als definitief gezakt beschouwd wordt; dat het verzoek om reclassering afgewezen is door de stafchef van de Zeemacht, die, overeenkomstig artikel 84 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende de werving en de vorming

van de kandidaat-militairen van het actief kader, de overheid is die daartoe bevoegd is; dat artikel 91, eerste lid, van hetzelfde besluit bepaalt dat “de aanstelling van degene die de hoedanigheid van kandidaat verliest (...) van rechtswege (wordt) ingetrokken”; dat de Koning, door deze bepaling uit te vaardigen, alleen de onontkoombare gevolgen heeft getrokken uit de verplichting om de krijgsmacht te verlaten; dat verzoeker er geen belang bij heeft kritiek te uiten op de omstandigheid dat over het verlies van graad geen koninklijk besluit met individuele strekking uitgevaardigd is; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat hij aanvoert dat andere kandidaat-beroepsofficieren een reclassering hebben gekregen, waaronder onderluitenant STAELENS, die als kandidaat-aanvullingsofficier een verbintenis heeft kunnen aangaan na gezakt te zijn in de eerste licentie aan de KMS; dat hij meent dezelfde wedde te mogen eisen;

Overwegende dat de voornoemde behoorde tot de Landmacht en in 1994 een reclassering heeft gekregen; dat de vergeleken situaties niet identiek zijn; dat verzoeker geenszins aantoonde dat hij gediscrimineerd zou zijn; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op negentien september tweeduizend door :

de Hr. GEUS, voorzitter,
Mevr. DAURMONT, staatsraad,
Mevr. GEHLEN, staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M. -Cl. HONDERMARCQ.

J. -Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.